

המערכת

למערך השלוחים והמוסדות ישנו תפקיד מוגדר אחד, שהוא למעלה מהכל ומטרת הכל – קבלת פני משיח צדקנו, מנחם שמו. ובה נמדדת הצלחתם ומילוי שליחותם. הדבר צריך לבוא לידי ביטוי מעשי ומוחשי בכל המוסדות מהפעוטון ועד ה"תפארת זקנים", מהשיעור בבית-חב"ד ועד למבצעים ברחובה של עיר

עלינו לשבח

כל אשר ביכולתכם להביא בפועל משיח צדקנו. איננו יכולים להתעלם מזעקתו ובקשתו הנפשית. בקשה זו צריכה לבוא לידי ביטוי מעשי ומוחשי בכל המוסדות מהפעוטון ועד ה"תפארת זקנים", מהשיעור בבית-חב"ד ועד למבצעים ברחובה של עיר. שהכל ידעו כי כאן עומדים אלה אשר בראש מעייניהם – משיח. בשיטה זו או בשיטה אחרת, בקו זה או בקו שונה, העיקר שיהי ברור ומובן: **משיח**.

ותהא שנת תשס"א הבאה עלינו לטובה, שנה של מילוי שליחות יחידה זו מתוך שמחה וטוב לבב. ותהא השנה הבאה שנה של מילוי תפקיד זה מתוך אחדות ושיתוף פעולה, בבחינת "צאו והתפרנסו זה מזה", אשר איש לרעהו יעזור ולאחי יאמר חזק, באהבת רעים ואחוות אחים שתמלא את הלבבות ותקיף את כל הווייתנו.

ובפרוס השנה החדשה, נתאמץ כולנו בתפילה ובבקשה, בתחינה האחת והיחידה המבטאת את משאת נפשנו – **של כולנו**, גם את של אלה אשר כבד עליהם לאומרה תמידין כסדרן מחמת צוק העיתים, אך בפנימיות ובעומק, הכל מרגישים כי לזה הם מבקשים ומייחלים, מצפים ומחכים. כי רצוננו לראות את מלכנו, וארכה לנו השעה ועדיין לא בא.

אך בזמן נעלה זה, כל מוסרות הלב נעלמים, והזעקה תפרוץ ותעלה, תבקע רקיעים ותזעזע מוסדות ארץ, ובוודאי תפעל פעולתה.

והכל יודו ויאמרו: יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

ל קראת השנה החדשה, בין עריכת מאזן-זכויות לחשבון-צדק, מעבר לכל כרטיסי הברכה לוחות-השנה והאיחולים – צריך לזכור ולהזכיר מה אנו ומה חיינו.

בדיוק כשם שבעיצומה של תפילת מוסף בימים הנוראים פוצחים ב"עלינו לשבח", המפרט תחילה ש"לא עשנו כגויי הארצות ולא שמנו כמשפחות האדמה", ודווקא שלילה זו מביאה להכרה עמוקה בתפקיד הייחודי ובזכות הגדולה – "ואנחנו כורעים ומשתחוים ומודים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא" – כך גם ראש-השנה החסידי, צריך להתאפיין ב"עלינו לשבח" הפנימי, המזכיר ומבהיר את המהות הפנימית של קיומנו ותפקידנו.

"עלינו לשבח" של חסידי חב"ד הוא על הזכות הגדולה והנוראה הכרוכה בתפקיד המיוחד שהוטל עלינו מאת אבינו רוענו – לעשות ככל אשר ביכולתנו להביא בפועל את גילוי משיח צדקנו, ולהכין את עצמנו והעולם כולו לקבלת פניו.

"שלא שמנו כמשפחות האדמה". גם כאשר מדובר במעגלי הקדושה עצמה, בתוך מרחב המחיה של ישראל עם קרובו, הרי אינה דומה אומנותו של בשם לאומנותו של בורסקי. הרבה תפקידים נחוצים קיימים אצל כלל ישראל, והרי גם גשמיות של יהודי היא קודש ורוחניות; אך חלקנו הוא לא ב"משפחות האדמה" במובן של ארציות וחומריות, גם אם היא גשמיות של קדושה. ואף ברוחניות ישנן דרכים רבות וטובות, ודווקא שם דרושה זהירות יתר שלא לסטות מן הנקודה, להצמד לדבר החשוב, ולא רק לחפץ ב"קרבת אלוקים לי טוב".

לכל מערך השלוחים, התמימים, המוסדות והאירגונים אשר זכו להמנות על לגיונו של מלך, ישנו תפקיד מוגדר אחד, שהוא למעלה מהכל, קודם לכל ומטרת הכל – קבלת פני משיח צדקנו, מנחם שמו. בזה נמדדת הצלחתם ומילוי שליחותם.

והן אמת שלשם כך צריך לקיים מוסדות, ולקרב אנשים, ולאסוף כספים, ולהקים ולהחזיק חדרים ותלמודי-תורה ובתי-ספר וישיבות, וגני ילדים ובתי ספר ותיכונים וסמינרים, ובתי חב"ד ומדרשיות, בתי תמחוי וקרנות גמ"ח. אבל תמיד צריך לזכור, שלכל זה ישנה מטרה, למענה משליך המלך חיינו מנגד, ועומד ומפציר ומתחנן במאה קולות: עשו

מערכת "בית משיח"

מאחלת לכל קוראיה ולכל בית ישראל

שתהא שנת אראנו סגולות הבעל"ט

שנה טובה ומתוקה, שנת גאולה וישועה,

בהתגלות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א נאו

הגיליון הבא ייצא לאור בעז"ה לקראת חג הסוכות